



Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 10/3 2021 s. 1124-1136, TÜRKİYE

Araştırma Makalesi

EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE KONUŞMA KAYGILARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Fatih CAN*

Kayhan BOZGÜN**

Geliş Tarihi: Haziran, 2021

Kabul Tarihi: Ağustos, 2021

Öz

Bu araştırma, eğitim fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerileri ile konuşma kaygıları arasındaki ilişki belirlenerek öğrencilerin iletişim becerileri ve konuşma kaygı puanlarının cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre farklılık oluşturup oluşturmadığı da incelenmiştir. Araştırma nicel araştırma yöntemleri arasında yer alan tarama deseni ile gerçekleştirilmiştir. Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen “İletişim Becerileri Ölçeği” ile Yaman ve Suroğlu Sofu (2013) tarafından geliştirilen “Konuşma Kaygısı Ölçeği” kullanılarak eğitim fakültesinde öğrenim gören 399 öğrenciden veriler toplanmıştır. Verilerin analizi, SPSS 22 istatistik paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Analiz sürecinde iletişim becerileri ve konuşma kaygısı puanlarının cinsiyet ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre değişimi bağımsız örneklem t-testi; sınıf düzeyine göre değişimi ise Tek Yönlü Varyans Analizi testi kullanılarak incelenmiştir. İletişim becerileri ve konuşma kaygısı puanları arasındaki ilişki Pearson Korelasyon katsayısı hesaplanarak incelenmiştir. Elde edilen bulgularda akademik çalışmaları takip eden öğretmen adaylarının iletişim beceri puan ortalamalarının anlamlı bir şekilde daha yüksek; konuşma kaygısı puan ortalamalarının ise daha düşük ve anlamlı olduğu belirlenmiştir. Sınıf düzeyine ve cinsiyete göre puan ortalamalarında bir değişime rastlanmamıştır. Öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile konuşma kaygısı puanları arasında orta düzeyde pozitif anlamlı ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak eğitim fakültesi öğrencilerinin iletişim beceri düzeyleri arttıkça konuşma kaygıları azalmaktadır.

Anahtar Sözcükler: İletişim becerileri, konuşma kaygısı, akademik çalışma, eğitim fakültesi öğrencileri.

THE RELATIONSHIP BETWEEN COMMUNICATION SKILLS AND SPEECH ANXIETY OF EDUCATION FACULTY STUDENTS

Abstract

This study aims to delve examining the relationship between the communication skills of the students studying at the faculty of education and

* Dr. Öğr. Üyesi; Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, fatihcan.fatih@hotmail.com

** Arş. Gör. Dr.; Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sınıf Eğitimi Ana Bilim Dalı, kayhanbozgun@gmail.com

Araştırmanın Etik Kurulu İzni: Araştırma verileri 2019 yılında toplanmıştır.

their speech anxiety was determined. Also it was examined whether the communication skills and speech anxiety scores of the students made a difference according to the variables of gender, class and following academic studies. The research was carried out with the quantitative survey method. Data were collected from 399 students studying at the faculty of education using the “Communication Skills Scale” developed by Korkut Owen and Bugay (2014) and the “Speech Anxiety Scale” developed by Yaman and Suroğlu Sofu (2013). The data was analyzed using the SPSS 22 statistical package program. communication skills and speech anxiety scores were examined according to gender and following academic studies with independent sample t-test; grade level was analyzed using the one-way analysis of variance test. The relationship between communication skills and speech anxiety scores was examined by calculating the Pearson Correlation coefficient. To sum up the communication skill averages of the teacher candidates who follow academic studies are higher; speech anxiety mean scores were found to be significantly lower. There was no change in the mean score according to grade level and gender. It was determined that there was a moderately positive and significant relationship between the communication skills and speech anxiety scores. As a result, as the communication skill levels of the education faculty students increase, their speech anxiety decreases.

Keywords: Communication skills, Speech anxiety, Academic studies, faculty of education students.

Giriş

İnsanoğluluyla özdeşleşmiş olan iletişim kavramı, insanın hayatında yer alan en etkili kavramlardan biri olmuştur. İletişim vasıtasıyla insanlar, zihinsel faaliyetlerini geliştirme imkânı bulmuştur. Dolayısıyla insanlar, iyi ve doğru olanı bulmak ve toplumsal normlara uymak için iletişimin gücünden faydalanmışlardır. Aynı zamanda, insanın geçirmiş olduğu gelişimler sonucu konuşmaya başlamasıyla da iletişimin temelleri atılmıştır (Gönenç, 2007). İnsan, iletişim vasıtasıyla düşündüklerini aktarmak, çeşitli sorunlarını gidermek amacıyla insanlarla iletişim kurmak zorunda hissetmektedir. Dolayısıyla insan, gerçekleştirmiş olduğu iletişimi, bilinçli olmadan, doğal bir akış içinde gerçekleştirmektedir. İletişimin özünde yer alan edim dolayısıyla ruh sağlığını devam ettirmede de iletişim önemini ortaya koymaktadır (Batu ve Kalaman, 2018, s. 20). İnsan, toplum içinde yaşamını sürdürmek ve toplumda yaşanan değişimleri, gelişimleri izlemek için iletişime ihtiyaç duymaktadır (Çakır ve Ünal, 2019). Aynı zamanda dili etkili kullanabilmeye gerçekleştirebilen iletişim, öğrenmede de önemli bir rol oynamaktadır. Dilin iletişim esnasında etkili kullanımı, bilgi edinme ve öğrenme ile de yakından ilgilidir. Öğrenme için alınan sorumluluk öğrenme performansını da artırmaktadır (Alyılmaz ve Biçer, 2016).

Öğrenme için gerekli olan iletişim, insanın dünyaya geldiği andan itibaren diğer insanlarla bağlantı ve etkileşim kurabilmek için de oldukça önemli bir gereksinimdir. İletişim, toplumu hareket ettirmede ve toplumu yönlendirmede de etkilidir. Aynı zamanda, iletişim yoluyla sosyal ve kültürel değerlerin geliştirilmesi de sağlanmış olmaktadır. İletişim becerisinin gelişmesiyle birlikte birey hem kendi hayatında hem de mesleki hayatında da başarı sağlamış olacaktır (Yılmaz vd., 2009). İletişimi gerçekleştirmek için gerekli donanımla dünyaya gelen insan için iletişim aile, okul ve iş yaşamında başarıya ulaşma yolunda önemli bir kavram olmaktadır (Özerbaş vd., 2007, s. 125). İletişimin temeli, insanoğlunun dünyaya ilk geldiği andan itibaren içinde bulunduğu ve yaşamını sürdürdüğü ailede atılır. Bu bağlamda iletişime dayalı olarak ilk öğrenmeler ailede başlamaktadır. Daha sonra ise okul hayatına başlayan ve eğitim öğretim sürecine başlayan birey, iletişim becerisini ve iletişim yeteneğini geliştirmeye

okulda devam etmektedir. Dolayısıyla okul ortamında öğretmenlere büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Çünkü iletişimin sağlıklı bir şekilde öğrenilmesi ve uygulanması, öğretmenler vasıtasıyla okulda gerçekleşmektedir.

Toplumda meydana gelen değişim ve gelişimleri sıkı takip eden ve nitelikli eğitim öğretimin gerçekleştirilmesinde en önemli unsur olan öğretmenlerin dili oldukça iyi kullanması, öğrencilerle olan iletişim sürecinde bir model olması, öğrencilerin iletişim sürecini doğru ilerletmesi bakımından önem teşkil etmektedir (Baki, 2018). Aynı zamanda, öğretmenlerin iletişim becerisi, öğrencilerin öğrenme süreçlerinin etkililiğine de etki etmekte ve öğrenme motivasyonlarını artırabilmektedir (Uzun vd., s. 624). Bir iletişim mesleği olan öğretmenlik, mutlaka iyi bir iletişim becerisine sahip olmayı gerektirmektedir. Bu bağlamda, öğretmenin görevi sadece bilgi aktarmak değildir. Öğretmen aynı zamanda bu bilgileri aktarmada ve uygulamaya koymada da oldukça başarılı olmalıdır. Bunu sağlamak ise öğretmenin iyi bir iletişim becerisine sahip olmasıyla mümkün hâle gelebilmektedir (Tezel Şahin vd., 2012, s. 97). Bu bağlamda, iyi bir iletişim becerisine sahip olan bir öğretmenin, öğrencilerle sağlıklı bir iletişim içinde olacağından ve bilgilerini aktarmada daha sağlıklı bir yol izleyeceğinden iletişim davranışları oldukça önemlidir. Dolayısıyla, öğretmen-öğrenci iletişim davranışları, öğretmenin iletişim becerisiyle birlikte öğrenme sürecine olan katkısı da daha önemli bir duruma gelmektedir (Yılmaz vd., 2010). Öğrenme sürecinin hedefine ulaşmasında önemli bir etken olan sınıf yönetiminin başarılı şekilde yürütülebilmesi de öğretmenin iletişim becerilerini etkili şekilde kullanarak öğrenme ortamına sağlamasında bağlıdır (Yılmaz ve Altunbaş, 2012). Başarılı bir öğretmenin iletişim becerilerini iyi kullanabilme becerisi kendisini geliştirmesi, başarılı olması ve mesleğine karşı tutumunu da olumlu yönde etkileyecektir (Öztürk Yılmaztekin, 2015). Bundan dolayı öğreticilerin geçmişte olduğu gibi ders verebilecek niteliklere sahip olması gerekmektedir (Yılmaz, 2019).

İletişim becerisinin oluşmasında ve ilerlemesinde iletişim kurmaya duyulan isteğin de etkili olduğu söylenebilir. İletişim kurma isteği, bireyim kendisiyle ya da başkalarıyla dilsel iletişim kurma çabasıdır (Alyılmaz ve Polatcan, 2018, s. 448). İyi bir iletişim becerisine sahip olmak, iyi bir konuşma becerisini de içinde barındırdığı söylenebilir. Çünkü iletişimin sağlıklı bir şekilde gerçekleşebilmesi, bireyin konuşma yetileri ve becerisiyle de yakından ilişkilidir. Konuşma yetisi ve becerisi ne kadar çok gelişmiş olursa, iletişimin de o derecede kaliteli ve doğru bir şekilde gerçekleşebilmesinin önündeki engeller kaldırılmış olacaktır. Bu hususlar göz önüne alındığında iyi bir iletişim gerçekleştirilebilmenin konuşmanın niteliği ve kalitesi ile de doğrudan bağlantı içinde olduğu öne sürülebilir. Bu bağlamda konuşma becerisinin geliştirilmesi ve nitelikli konuşmanın gerçekleştirilebilmesi için gerekli kişisel gelişimler sağlanmalıdır. Özellikle de doğru ve sağlıklı iletişimin, konuşmanın en çok önem kazandığı meslek olan öğretmenlikte bu doğrultuda gerçekleştirilen gelişimler ve kazanımlar oldukça önemlidir.

Diğer dil becerileri gibi önemli olan ve daha önce kazanılan konuşma becerisi, okul hayatına hazırlanmada ve eğitim öğretim süreçlerinde önemli bir rol oynamaktadır. Eğitim ve öğretimde hedeflenenlerin gerçekleşebilmesi iletişime, konuşmaya dayalıdır (Doğan, 2009). Konuşmanın sağlıklı ve doğru bir şekilde gerçekleştirilebilmesinin önündeki engellerden biri ise kaygıdır. Anksiyete bozukluğu olarak da ifade edilen bir duygu durumu olan kaygı, bireyin psikolojisinde meydana getirdiği değişimler ile yaşamını etkileyerek psikolojisinde birtakım olumsuzluklar gerçekleştirebilmektedir (Çoban ve Karaman, 2013, s. 79). Kaygı, günlük yaşamı

olumsuz yönde etkileyip huzursuzluk oluşturmakta; iletişim süreçlerinin de sağlıklı gerçekleşebilmesinin önüne geçebilmekte ve konuşmayı da olumsuz olarak etkilemektedir. Konuşmaya karşı geliştirilen bir tepki olan konuşma kaygısı beğenilmeme, endişe ve korkuya sebebiyet vererek konuşmayı etkileyebilmektedir (Deringöl, 2018, s. 25). Doğuştan var olan ve düşünülenleri aktarma yetisi olan konuşma, çok boyutlu ve sistematik bir yapıya sahiptir. Konuşma kaygısı ise konuşmayı olumlu veya olumsuz yönde etkileyen duygusal ve fizyolojik bir durumdur. Bu durumun oluşmasında ise öğretmenler önemli bir etken olarak ortaya çıkmaktadır. Öğrencilerin konuşma kaygısı yaşamasında öğretmenlerin konuşma becerisi ile ilgili yeterlilikleri önemli bir rol oynamaktadır. Dolayısıyla öğretmenlerin sahip olduğu konuşma becerisi, öğrencilerin konuşma kaygısı üzerinde oldukça etkili olabilmektedir (Baki ve Kahveci, 2017). Aynı zamanda öğretmenlerin etkili iletişim kurabilmesi, öğrenciye rol model olmada da oldukça etkilidir (Er ve Demir, 2013, s. 1419).

İletişimin temel noktası olan konuşmada bazı bireylerde kaygı yaşanabilmekte ve çeşitli ruhsal ve fizyolojik olumsuzluklar görülebilmektedir. Bireyin kendisi ile ilgili endişeler duyarak kendisine olumsuz dönütler verebilmekte ve bu durum da konuşmanın doğru ve sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesine engel olabilmektedir. Bu durum daha derinleşerek öğrenme ortamında sağlıklı iletişim gerçekleştiremeyen öğrencinin akademik başarısını da olumsuz etkileyebilmektedir (Gülbahçe vd., 2019). Öğrenme öğretme süreçlerinde oldukça önemli olan konuşma, dil becerilerinin geliştirilmesi ve dil kullanmaya bağlı olumsuz düşüncelerin yok edilmesinin gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Çünkü öğrenme öğretme süreçlerinde öğretmen ve öğrencinin başarıya ulaşmasında mutlak bir etken olan konuşma, öğretmenlik mesleğine başlamadan üniversite kademesinde başarılı bir hâle getirilmelidir. Bu yolla öğretmenlik mesleğinin en önemli niteliği olan konuşma becerisi daha mesleğe başlamadan kazanılmış olacaktır (Kuru, 2018, s. 2195). Konuşmaya dayalı bir meslek olan öğretmenlikte kaygıyı ortadan kaldırmak için kaygı nedenlerini ortaya koymak ve kaygıyı yenmek için çeşitli hazırlıklar yapmak etkili bir yöntem olabilecektir (Özdemir, 2018, s. 363).

Literatürde iletişim becerileri ile ilgili olarak çalışmalar mevcuttur. Baki (2018), Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma öz yeterlikleri ile iletişim becerileri ilişkisini incelemiştir; Uygun ve Arıkan (2019), sosyal bilgiler öğretmeni adaylarının iletişim becerilerini çeşitli değişkenlerle incelemiştir; Özerbaş vd. (2017), iletişim beceri düzeylerinin akademik başarılarına etkisini incelemiştir. Tezel Şahin vd. (2012) ise, okul öncesi öğretmenlerinin iletişim becerilerini çeşitli değişkenler yönünden incelemiştir. Yılmaz vd. (2010), beden eğitimi ve spor alanında görev yapan öğretim elemanlarının iletişim beceri düzeyleri ile öğretim becerileri arasındaki ilişkiyi öğrenci algılarına göre incelemiştir. Yılmaz ve Altunbaş (2012) ise öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmıştır. Literatürde konuşma kaygısı ile ilgili de yapılmış farklı çalışmalar bulunmaktadır. Baki ve Kahveci (2017), Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarının iletişim becerilerine ilişkin tutumlarına olan etkisini incelemiştir. Özkan ve Kinay (2014), Yaman ve Suroğlu Sofu (2014), Sevim (2012) öğretmen adaylarının konuşma kaygılarını ölçümlemeye yönelik ölçek geliştirmiştir. Özkan ve Kinay (2015), öğretmen adaylarının konuşma kaygılarını çeşitli değişkenler ile incelemiştir. Temiz (2015), pedagojik formasyon alan öğretmen adaylarının konuşma kaygılarını ortaya koymuştur. Deringöl (2018) ve Kuru (2018) ise sınıf öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarını incelemiştir. Durmuş ve Baş (2016) sosyal bilgiler öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarını, İşcan ve Karagöz (2016) ise Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarını incelemiştir.

Literatüre bakıldığında öğretmen adaylarıyla ilgili iletişim becerisine ve konuşma kaygılarına yönelik çalışmaların olduğu görülse de iletişim becerisinin konuşma kaygısı üzerindeki etkilerini incelemeye yönelik bir çalışmanın yer almadığı görülmektedir. Öğretmenlik mesleğinde iletişimin ve konuşmanın öğrenme öğretme süreçlerinde öğrenci bakımından oldukça önemli olduğu bilinmektedir. Öğretmen adaylarının henüz mesleki yaşantısına başlamadan önce iletişim becerilerinin incelenmesi, konuşma kaygılarının araştırılması ve bu durumlara yönelik olumsuz bir durum varsa önüne geçmek gerekmektedir. Bu çalışma, öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile konuşma kaygısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi yönünden önem teşkil etmektedir.

Eğitim fakültelerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile konuşma kaygıları arasındaki ilişkiyi ortaya koyarak çeşitli değişkenlere göre farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla bu araştırma gerçekleştirilmiştir. Araştırmada öğrencilerin iletişim becerileri ve konuşma kaygı puanlarının cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre farklılık oluşturup oluşturmadığı da incelenmiştir. Bu amaca uygun olarak aşağıdaki alt problemlere cevap aranmıştır:

- Öğrencilerin iletişim becerileri puanları cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Öğrencilerin konuşma kaygısı puanları cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Öğrencilerin iletişim beceri puanları ile konuşma kaygısı puanları arasında anlamlı ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırma Modeli

Eğitim fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile konuşma kaygıları arasındaki ilişkiyi incelemek için gerçekleştirilen bu çalışma, nicel araştırma yöntemine göre desenlenmiştir. İki değişken arasındaki ilişkinin incelenmesinde tarama deseni kullanılmıştır. Tarama deseni var olan bir düzey veya duruma etkide bulunmadan olan hâli betimlenerek verilmesine olanak tanıyan bir araştırma modelidir (Cohen, Manion ve Morrison, 2018).

Örneklem

Araştırmanın verileri 2019-2020 eğitim öğretim yılının güz döneminde Orta Karadeniz Bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesinde öğrenim gören 399 öğrenciden toplanmıştır. Örneklem uygun örneklem yöntemi kullanılarak oluşturulmuştur. Uygun örneklem yöntemi, araştırmacıların kolaylıkla çalışma grubuna ulaşabildiği ve zaman, maliyet gibi faktörleri dikkate aldığı örnekleme türü olarak kullanılmaktadır (Howitt ve Cramer, 2014). Öğrenciler birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflara devam eden öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin cinsiyete göre %22.3'ü (n=89) erkek ve %77.7'si (n=310) kadındır. Akademik çalışmaları takip etme değişkenine göre %31.3'ü (n=125) takip ettiklerini belirtirken %68.7'si (n=274) akademik çalışmaları takip etmediklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %25.1'i (n=100) birinci sınıf, %19.8'i (n=79) ikinci sınıf, %29.3'ü (n=117) üçüncü sınıf ve %28.8'i (n=103) dördüncü sınıf düzeyinde öğrenim görmektedir.

Verilerin Toplanması

Araştırma verileri cinsiyet, sınıf düzeyi ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerinden oluşan Demografik Bilgi Formu, iletişim beceri düzeylerini tespit etmeyi amaçlayan İletişim Becerileri Ölçeği ve öğretmen adaylarının konuşma kaygılarını belirlemede kullanılan Konuşma Kaygısı Ölçeği ile toplanmıştır. Veriler gönüllülük esasına göre toplanmış olup katılımcılara uygulama öncesi bilgiler verilmiştir. Uygulamanın herhangi bir anında bırakabilecekleri ifade edilmiştir. Verilerin toplanması yaklaşık 10 dakika sürmüştür.

İletişim Becerileri Ölçeği: Üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerini belirlemek amacıyla Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilmiştir. Ölçekte toplam 25 madde bulunmaktadır. Bu maddeler dört alt boyut altında toplanmıştır. Birinci alt boyut iletişim ilkeleri ve temel beceriler, ikinci alt boyut kendini ifade etme, üçüncü alt boyut etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve dördüncü alt boyut iletişim kurmaya isteklilik olarak isimlendirilmiştir. Ölçeğin geliştirilmesinde yapı geçerliği Açımlayıcı Faktör analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ile incelenmiştir. Elde edilen sonuçlarda ölçeğin KMO değeri .84; Bartlett testi .05 düzeyinde anlamlı bulunarak ölçeğin faktörlenebileceği ortaya çıkmıştır. DFA analizlerinde uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu belirtilmiştir. Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından gerçekleştirilen çalışmanın güvenilirlik analizinde ölçeğin geneli için Cronbach alfa katsayısı .88 olarak hesaplanırken bu çalışmada Cronbach alfa katsayısı .92 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin cevaplanmasında katılma düzeyine göre 5'li Likert tipi derecelendirme kullanılmaktadır.

Konuşma Kaygısı Ölçeği: Yaman ve Suroğlu Sofu (2013) tarafından öğretmen adaylarının konuşma becerilerinde yaşadıkları kaygı düzeyini belirlemek için geliştirilen bir ölçme aracıdır. Ölçeğin yapı geçerliği Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılarak test edilmiştir. AFA sonucunda KMO değerinin .94, Bartlett testinin anlamlı olduğu görülerek ölçeğin faktörlenmeye uygun olduğu ve açıklanan toplam varyansın %35.76 olduğu belirlenmiştir. DFA analizinde uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeyde oldukları belirtilmiştir. Buna göre ölçekten elde edilen puanlara göre geçerli bir ölçme aracı olduğu ifade edilmiştir. Yaman ve Suroğlu Sofu (2013) tarafından gerçekleştirilen güvenilirlik analizlerinde ölçeğin iç tutarlılığı ve madde analizleri yapılarak .79 güvenilirlik katsayısı ve .26 ile .612 arasında değişen madde toplam korelasyonları sonucunda güvenilir bir ölçme aracı olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı .94 olarak hesaplanmıştır. Ölçek tek boyut ve 25 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin cevaplanması 1'den (kesinlikle katılmıyorum) 5'e (kesinlikle katılıyorum) doğru 5'li Likert tipi derecelendirme anahtarı ile yapılmaktadır. Ölçekte 5, 6, 9, 10, 13 ve 14 no.lu maddeler ters olarak kodlanmaktadır.

Verilerin Analizi

Verilerin analizleri SPSS 22 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla verilerin doğruluğu ve normalliği incelenmiştir. Verilerin normale yakın bir dağılım göstermesini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen normallik testlerinde çarpıklık (-.01 ile -.31 arasında) ve basıklık (-.31 ile -.35 arasında) değerlerinin ± 2 arasında olduğu ve histogram grafiklerinin normale yakın bir dağılım gösterdiği görülmüştür (Tabachnick ve Fidell, 2014). Uç değerler Mahalanobis uzaklıkları hesaplanarak incelenmiş ve yedi uç değer veri setinden çıkarılmıştır. Öğrencilerin iletişim becerileri ve konuşma kaygısı puanlarının cinsiyete ve

akademik çalışmalarını takip etmeye göre değişimi bağımsız örneklem için *t*-testi ile; sınıf düzeyine göre değişimi ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılarak analiz edilmiştir. Levene testi sonucunda varyansların homojen olduğu görülmüştür. İstatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi $p < .05$ düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular

1. İletişim Becerileri Puanlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılığı

Eğitim fakültesi öğrencilerinin cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmalarını takip etme değişkenlerine göre iletişim becerileri puanlarında anlamlı farklılığı test etmek amacıyla bağımsız gruplar (örneklem) için *t*-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen analiz sonuçları Tablo 1’de görülmektedir.

Tablo 1: Demografik Değişkenlere Göre Bağımsız Örneklem İçin T-Testi ile ANOVA Sonuçları

	Değişken	<i>n</i>	\bar{X}	<i>Ss</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>																																	
Cinsiyet	Erkek	89	100.12	13.10	397	1.01		.313																																	
	Kız	310	101.67	12.67					Akademik çalışmalarını takip etme	Evet	125	103.43	11.61	397	2.24		.026*	Hayır	274	100.37	13.17	İletişim Becerileri	Sınıf				3,395		.53	.662	1	100	102.22	12.87	2	79	100.38	12.83	3	117	101.92
Akademik çalışmalarını takip etme	Evet	125	103.43	11.61	397	2.24		.026*																																	
	Hayır	274	100.37	13.17					İletişim Becerileri	Sınıf				3,395		.53	.662	1	100	102.22	12.87		2	79	100.38	12.83					3	117	101.92	13.44	4	103	100.52	11.86			
İletişim Becerileri	Sınıf				3,395		.53	.662																																	
	1	100	102.22	12.87																																					
	2	79	100.38	12.83																																					
	3	117	101.92	13.44																																					
	4	103	100.52	11.86																																					

Not: $p < .05^*$ ($N = 399$).

Tablo 1’de öğrencilerin iletişim becerileri puanlarının cinsiyet, akademik çalışmalarını takip etme ve sınıf düzeyine göre değişimi bulguları yer almaktadır. Bağımsız örneklem *t*-testi sonucunda iletişim becerileri puanlarında cinsiyete ($t(397) = 1.01$, $p > .05$) göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Akademik çalışmalarını takip eden öğrencilerin takip etmeyenlere göre *t*-testi sonucunda iletişim becerileri ($t(397) = 2.24$, $p < .05$) puanlarının anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Gerçekleştirilen ANOVA analizi sonucunda öğrencilerin iletişim beceri puanlarının sınıf düzeyine göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir ($F(3, 395) = .53$, $p > .05$).

2. Konuşma Kaygısı Puanlarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılığı

Eğitim fakültesi öğrencilerinin cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmalarını takip etme değişkenlerine göre konuşma kaygısı puanlarında anlamlı farklılığı test etmek amacıyla bağımsız gruplar (örneklem) için *t*-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen analiz sonuçları Tablo 2’de görülmektedir.

Tablo 2: Demografik Değişkenlere Göre Bağımsız Örneklem İçin T-Testi ile ANOVA Sonuçları

Değişken		<i>n</i>	\bar{X}	<i>Ss</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Cinsiyet	Erkek	89	78.66	15.37	397	.67		.499
	Kız	310	79.92	15.39				
Akademik çalışmaları takip etme	Evet	125	76.17	16.26	397	3,08		.002**
	Hayır	274	81.22	14.71				
Konuşma Kaygısı	Sınıf				3,395		1.55	.201
	1	100	81.97	16.00				
	2	79	80.52	15.22				
	3	117	78.80	15.95				
	4	103	77.65	14.02				

Not: $p < .01^{**}(N = 399)$.

Tablo 2’de öğrencilerin konuşma kaygısı puanlarının cinsiyet, akademik çalışmaları takip etme ve sınıf düzeyine göre değişimine yönelik bulgular yer almaktadır. Bağımsız örneklem *t*-testi sonucunda konuşma kaygısı puanlarında cinsiyete ($t(397) = .67, p > .05$) göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Akademik çalışmaları takip eden öğrencilerin takip etmeyenlere göre *t*-testi sonucunda konuşma kaygısı ($t(397) = 3.08, p < .01$) puanlarının anlamlı bir şekilde daha düşük olduğu belirlenmiştir. Gerçekleştirilen ANOVA analizi sonucunda öğrencilerin konuşma kaygısı puanlarının sınıf düzeyine göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir ($F(3, 395) = 1.55, p > .05$).

3. İletişim Becerileri ile Konuşma Kaygısı Arasındaki İlişki

Eğitim fakültesi öğrencilerinin konuşma kaygısı puanları ile İletişim Becerileri Ölçeğinin alt boyutları olan iletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ile iletişim kurmaya isteklilik puanları ve ölçek toplam puanı arasında anlamlı ilişki olup olmadığını test etmek amacıyla gerçekleştirilen Pearson Korelasyon analizi sonuçları Tablo 3’te yer almaktadır.

Tablo 3: Değişkenler Arasındaki Korelasyon Değerleri

	1	2	3	4	5	6
1. İletişim ilkeleri ve temel beceriler	-					
2. Kendini ifade etme	.66**	-				
3. Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim	.72**	.68**	-			
4. İletişim kurmaya isteklilik	.65**	.68**	.60**	-		
5. İletişim Becerileri Toplam puanı	.92**	.84**	.87**	.82**	-	
6. Konuşma Kaygısı	-.30**	-.43**	-.29**	-.32**	-.37**	-
\bar{X}	40.89	16.08	24.62	19.75	101.33	79.64
<i>Ss</i>	5.55	2.59	3.52	2.99	12.76	15.37

Not: $p < .01^{**}(N = 399)$.

Tablo 3’te görüldüğü gibi eğitim fakültesi öğrencilerinin konuşma kaygısı puanları ile iletişim ilkeleri ve temel beceriler ($r = -.30, p < .01$), kendini ifade etme ($r = -.43, p < .01$), etkin dinleme-sözel olmayan iletişim ($r = -.29, p < .01$), iletişim kurmaya isteklilik ($r = -.32, p < .01$) ve iletişim becerileri toplam ($r = -.37, p < .01$) puanları arasında negatif ve orta düzeyde anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir. Ayrıca iletişim becerileri puanlarında alt boyutlar arasında da anlamlı ilişkilerin olduğu görülmüştür ($p < .01$). Betimsel istatistiklere göre incelendiğinde

öğrencilerin iletişim becerileri puan ortalamalarının $\bar{X} = 101.33$ olduğu; konuşma kaygısı puan ortalamalarının ise $\bar{X} = 79.64$ olduğu saptanmıştır.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu araştırma eğitim fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri ile konuşma kaygıları arasındaki ilişkiyi belirlemek için tarama deseniyle yürütülen nicel bir araştırmadır. Araştırmada öğrencilerin cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme gibi demografik değişkenlere göre puan ortalamalarının farklılaşma durumu incelenmiştir. Elde edilen bulgular bu bölümde yorumlanmıştır.

Araştırmanın, “Öğrencilerin iletişim becerileri puanları cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?” alt problemine göre öğrencilerin iletişim becerileri puanlarının cinsiyete ve sınıf düzeyine göre değişmediği görülmüştür. Kızların ve 1. sınıf öğrencilerinin iletişim becerileri ortalamalarının daha yüksek olduğu ancak anlamlı bir farklılık oluşturacak düzeyde olmadığı görülmüştür. Ocak ve Erşen (2015) de benzer şekilde 1. sınıf öğrencilerinin iletişim becerileri algılarının daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Özerbaş ve diğerlerinin (2007) çalışmasında da kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre iletişim becerisi puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde Yılmaz ve Altunbaş’ın (2012) çalışmasında da kızların iletişim becerilerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yine Çiftçi ve Taşkaya’nın (2010) çalışmasında da kız öğrencilerin iletişim becerileri ortalaması erkeklerden daha yüksek olarak belirlenmiştir. Baki’nin (2018) gerçekleştirmiş olduğu çalışmada ise 1. sınıftaki öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin, 3. sınıf ve 4. sınıf öğretmen adaylarından daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Uygun ve Arıkan (2019) da kızların iletişim becerilerinin erkeklere göre daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Pehlivan (2005) ise iletişim becerileri algısının 1. sınıftan 4. sınıfa doğru artış gösterdiğini ve kız öğrencilerin iletişim becerilerinin daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Akademik çalışmaları takip eden öğrencilerin iletişim becerileri puanlarının akademik çalışmaları takip etmeyen öğrencilere göre anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç, iletişim becerisinin artmasında akademik çalışmaları takip etmenin ve akademik çalışmalardan edinilen bilgilerin etkili olduğu şeklinde yorumlanabilir. İletişim becerisi, öğrencilerin bilgi edinmede ve edindikleri bilgileri etkin bir şekilde kullanabilmelerini sağlamada oldukça ihtiyaç duydukları bir beceridir (Sabbah ve diğerleri, 2020). Aynı zamanda iletişim becerisinin gelişmiş olması, eğitim fakültesi öğrencilerinin mezun olduktan sonraki mesleki yaşamlarında da önemli bir yer tutmaktadır. Çünkü iletişim becerisi gelişmiş bir öğretmen, eğitim süreçlerinde öğrencilerle daha iyi iletişim kurarak onların derste daha aktif rol almasını ve derse daha çok motive olmasını sağlayabilir.

Araştırmanın, “Öğrencilerin konuşma kaygısı puanları cinsiyet, sınıf ve akademik çalışmaları takip etme değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?” ikinci alt problemine yönelik bulgulara göre öğrencilerin konuşma kaygısı puanlarının cinsiyete ve sınıf düzeyine göre değişmediği görülmüştür. Erkeklerin konuşma kaygısı puan ortalamalarının daha düşük olduğu ancak anlamlı bir farklılık oluşturacak düzeyde olmadığı bulunmuştur. Benzer şekilde Özkan ve Kinay (2015) da öğrencilerin konuşma kaygılarının cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Katrancı ve Kuşdemir’in (2015) yapmış olduğu çalışmada ise sözlü anlatım dersini alan öğrencilerde konuşma kaygısının azaldığı ve kızlar lehine anlamlı fark oluştuğunu tespit edilmiştir. Baki ve Kahveci (2017), kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre konuşma kaygısı düzeyinin daha yüksek olduğu, sınıf düzeyinde ise anlamlı bir

farklılığın bulunmadığı sonucuna ulaşmıştır. Deringöl (2018) ise sınıf düzeyinin arttıkça konuşma kaygısının azaldığını tespit etmiştir. Durmuş ve Baş'ın (2016) çalışmasında ise öğrencilerin konuşma kaygıları ile cinsiyet ve sınıf arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Öğretmenler için konuşma, temel bir niteliktir. Çünkü eğitim ve öğretimin temelinde konuşma eylemi bulunmaktadır. Bu bağlamda konuşma kaygılarının yenilmesinde, buna sebep olan korkuların üzerine gidilmesi ve öğrenciler tarafından öğrencilerin motive edilmesi doğru bir yol olacaktır (İşcan ve Karagöz, 2016). Akademik çalışmaları takip eden öğrencilerin konuşma kaygısı puanlarının akademik çalışmaları takip etmeyen öğrencilere göre anlamlı bir şekilde daha düşük olduğu belirlenmiştir. Akademik çalışmaları takip etmek daha çok okumayı da beraberinde getirmektedir. Bu nedenle daha çok okuma yapmak ise edinilen bilgilerin karşı tarafa aktarılma ihtiyacı hissedilmesiyle daha çok konuşma eyleminde bulunulmasını sağladığı; bunun ise konuşma kaygısını azalttığı şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca, öğrencilerin konuşma kaygısı yaşamalarında ileri sürülebilecek bir etken olarak iletişim ortamının eksikliği gösterilebilir. Daha çok iletişim hâlinde bulunmanın konuşma kaygısını azaltacağı söylenebilir (Muhammad Mukhtar ve diğerleri, 2019). Bu doğrultuda eğitim fakültesi öğrencilerinin konuşma kaygılarının azaltılmasında iletişim kurmanın ve iletişim becerilerinin gelişmiş olmasının ön plana çıktığı söylenebilir. Dolayısıyla konuşma kaygısının azaltılmasında iletişim becerilerinin gelişmişlik düzeyi önemli bir rol oynamaktadır.

Araştırmanın, “Öğrencilerin iletişim beceri puanları ile konuşma kaygısı puanları arasında anlamlı ilişki var mıdır?” üçüncü alt problemi bulgularına göre öğrencilerin iletişim becerileri ile konuşma kaygısı puanları arasında negatif yönde ve orta düzeyde anlamlı ilişkinin olduğu saptanmıştır. Ayrıca iletişim becerileri ölçme aracının alt boyutları ile konuşma kaygısı puan ortalamaları arasında da negatif yönde ve orta düzeyde anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir.

Öğretmen yetiştirmesi nedeniyle eğitim fakültelerinde iletişim ve konuşma becerisi ayrı bir önem taşımaktadır. Çünkü, öğretmenlik mesleğinin temel noktası iyi bir konuşmacı olmak ve doğru iletişim kurma yetisine sahip olmaktır. Bu nedenle eğitim fakültelerinde, iletişim becerisi ile ilgili haftalık ders saatlerinin ve sayılarının artırılarak öğrencilerin iletişim ile ilgili daha çok bilgiye sahip olması ve uygulama yapması sağlanmalıdır. Ayrıca, eğitim fakültesinde konuşma ve diksiyona yönelik derslerin tüm programlarda yer alması sağlanabilir. Eğitim fakültesi öğrencilerinin bir öğretmen adayı olarak dili daha doğru ve etkili kullanabilmesi, mesleki hayatlarına başlamadan önce etkili konuşma yapabilmesi ve doğru iletişim kurabilmeyi öğrenmiş bir şekilde mezun olması sağlanmalıdır. Bu konuda, eğitim fakültelerinde görev yapan akademisyenlere büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir.

Kaynaklar

- Alyılmaz, C. ve Biçer, N. (2016). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde sorumlulukların öğrenen özerkliği bağlamında değerlendirilmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(34), 1-23.
- Alyılmaz, S. ve Polatcan, F. (2018). İletişim kurma istekliliği ölçeği: Bir ölçek geliştirme çalışması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 7(1), 447-458.
- Baki, Y. (2018). Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma öz yeterlikleri ve iletişim becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Turkish Studies*, 13(19), 213-233.

- Baki, Y. ve Kahveci, G. (2017). Türkçe öğretmen adaylarının konuşma kaygılarının etkili konuşma becerileri üzerindeki etkisi: Bir yapısal eşitlik modellemesi. *Turkish Studies*, 12(4), 47-70.
- Batu, M. ve Kalamın, S. (2018). İletişimde kavramsal çerçeve: 2000 yılı sonrasında Türkiye'deki yayımlar üzerine bir inceleme. *Selçuk İletişim*, 11(1), 19-39.
- Cohen, L., Manion, L. ve Morrison, K. (2018). *Research methods in education* (8th ed., p. 218). New York: Routledge.
- Çakır, H. ve Ünal, U. (2019). İletişim becerilerini inşa eden faktörlerle ilgili iletişim fakültesi öğrencileri üzerine karşılaştırmalı bir analiz. *Erciyes İletişim Dergisi*, 6(2), 929-954.
- Çiftçi, S. ve Taşkaya, S. M. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının öz yeterlik ve iletişim becerileri arasındaki ilişki. *Education Sciences*, 5(3), 921-928.
- Çoban, A. E. ve Karaman, N. G. (2013). Üniversite öğrencilerinin umutsuzluk, kaygı ve ilişkilerle ilgili bilişsel çarpıtmaları. *Bilişsel Davranışçı Psikoterapi ve Araştırmalar Dergisi*, 2(2), 78-88.
- Deringöl, Y. (2018). Sınıf öğretmeni adaylarının konuşma kaygıları. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 16(3), 23-36.
- Doğan, Y. (2009). Konuşma becerisinin geliştirilmesine yönelik etkinlik önerileri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(1), 185-204.
- Durmuş, E. ve Baş, K. (2016). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının konuşma kaygılarının incelenmesi. *Turkish Studies*, 11(19), 325-336.
- Ekiz, D. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri: Yaklaşım, yöntem ve teknikler*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Er, O. ve Demir, Ö. (2013). Konuşma becerisinin Türkçe öğretmenleri tarafından kullanılabilirliğine ilişkin Türkçe öğretmeni adaylarının görüşlerinin incelenmesi. *Turkish Studies*, 8(1), 1417-1436.
- Gönenç, E. Ö. (2007). İletişimin tarihsel süreci. *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 28, 87-102.
- Gülbağçe, A.; Tozoğlu, E. ve Gülbağçe, Ö. (2019). Üniversite öğrencilerinin konuşma kaygı düzeylerinin sportif aktivite ve farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Ekev Akademi Dergisi*, 78, 61-78.
- Howitt, D. ve Cramer, D. (2014). *Research methods in psychology* (Fourth Edition.). Harlow, England: Pearson.
- İşcan, A. ve Karagöz, B. (2016). Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarının incelenmesi (Gaziosmanpaşa Üniversitesi Örneği). *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(3), 193-206.
- Katranç, M. ve Kuşdemir, Y. (2015). Öğretmen adaylarının konuşma kaygılarının incelenmesi: sözlü anlatım dersine yönelik bir uygulama. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 415-445.
- Kinay, İ. ve Özkan, E. (2014). Öğretmen adayları için konuşma kaygısı ölçeği (ÖAKKÖ) geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Turkish Studies*, 9(5), 1747-1760.
- Korkut Owen, F. ve Bugay, A. (2014). İletişim becerileri ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 51-64.
- Kuru, O. (2018). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin konuşma kaygılarının incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(4), 2193-2206.

- Muhammad Mukhtar, A., Shehu Muhammad, K. ve Aminu, B. (2019). Reducing Undergraduates Speaking Anxiety through Class Interactions and Oral Presentations. *Asian Journal of Contemporary Education*, 3(1), 36-43.
- Ocak, G. ve Erşen, Z. B. (2015). Öğretmen adaylarının iletişim becerileri algılarının incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 1-19.
- Özdemir, S. (2018). Türkçe öğretmeni adaylarının konuşma kaygılarını gidermede hazırlıklı konuşmaların rolü. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1), 361-374.
- Özerbaş, M. A., Bulut, M. ve Usta, E. (2007). Öğretmen adaylarının algıladıkları iletişim becerisi düzeylerinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 123-135.
- Özkan, E. ve Kınay, İ. (2015). Öğretmen adaylarının konuşma kaygılarının incelenmesi (Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi örneği). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4(3), 1290-1301.
- Öztürk Yılmaztekin, E. (2015). İngilizce öğretmeni adaylarının etkili iletişim hakkındaki görüşleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 12(30), 63-77.
- Pehlivan, K. B. (2005). Öğretmen adaylarının iletişim becerisi algıları üzerine bir çalışma. *İlköğretim Online*, 4(2), 17-23.
- Sabbah, S., Hallabieh, F. ve Hussein, O. (2020). Communication skills among undergraduate students at Al-Quds University. *World Journal of Education*, 10(6), 136-142.
- Sevim, O. (2012). Öğretmen adaylarına yönelik konuşma kaygısı ölçeği: bir geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Turkish Studies*, 7(2), 927-937.
- Temiz, E. (2015). Pedagojik formasyon alan öğretmen adaylarının konuşma kaygıları. *Turkish Studies*, 10(3), 985-992.
- Tezel Şahin, F., Kandır, A., Yaşar, M. C. ve Yazıcı, E. (2012). Okul öncesi öğretmenlerin iletişim becerilerinin bazı değişkenler yönünden incelenmesi. *IIB International Refereed Academic Social Sciences Journal*, 3(5), 95-108.
- Uygun, K. ve Arıkan, A. (2019). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 8(4), 2256-2281.
- Uzun, T., Özdem, G. ve Kara, E. (2018). Öğretmenlerin iletişim becerileri ile öğrencilerin derse ilgileri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(3), 622-636.
- Yaman, H. ve Suroğlu Sofu, M. (2014). Öğretmen adaylarına yönelik konuşma kaygısı ölçeğinin geliştirilmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 173(173), 41-50.
- Yılmaz, A. (2019). Büyük Selçuklu Devleti döneminde eğitim. *Türk Eğitim Tarihi* içinde s.41-62. Ankara: Pegem Akademi.
- Yılmaz, İ., Çimen, Z. ve Bektaş, F. (2009). Sporcu algılamalarına göre bireysel ve takım sporu antrenörlerinin iletişim beceri düzeylerinin karşılaştırılması. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(4), 52-57.
- Yılmaz, İ., Yoncalık, O. ve Çimen, Z. (2010). İletişim becerisi ile öğretimde yeterlik arasındaki ilişkinin öğrenci algılarına göre değerlendirilmesi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(4), 143-150.
- Yılmaz, N. ve Altunbaş, S. (2012). Öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile sınıf yönetimi becerilerinin incelenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 183-196.

Extended Abstract

Communication is a concept identified with human beings and has always been effective in humans' lives. Mental activities of humans are developed with communication. Therefore, people have used the power of communication in the search for the good and true, as well as to conform to the social norms. Also, humans started talking as a result of the evolutions, and thus the very foundations of the communication process were laid (Gönenç, 2007). From the moment of birth, communication is an important need to communicate and interact with people. Communication is also an effective tool for motivating and steering society. Besides, social and cultural values are developed through communication. With the development of communication skills, one achieves success both in their work and personal life (Yılmaz et al., 2009).

The family environment in which one lives from the moment they are born is the basis of communication. Therefore, the earliest stage of communication begins in the family. In the following periods, one's school and education life begin, so their communication skills and abilities develop at school. That is why teachers have important duties and responsibilities in the school environment. Because the correct learning and implementation of communication take place at school through teachers. The desire to communicate is also effective in the formation and development of communication skills. This desire can be explained by one's effort to communicate linguistically with himself and others (Alyılmaz and Polatcan, 2018, p. 448). It can be argued that having a good level of communication skills also means having a good level of speech skills. Because effective communication skills are associated with one's speaking skills and abilities. As the speech skills and abilities increase, more clear and accurate communication can be established. Considering these facts, it can be argued that healthy communication depends on the quality of the speech. Accordingly, personal development is necessary for the development of speaking skills and for qualified speech. Especially the developments and achievements obtained through teachers are very important since teaching is the profession in which correct and healthy communication, as well as speech, are the most essential factors. Speaking is also very important in learning and teaching processes; besides, language skills should be developed and negative thoughts related to using language should be eliminated. Because speaking is a critical factor for the success of both teachers and students in the learning and teaching processes. So, this skill should be raised to a good level at the college period before starting the teaching profession. Thus, speaking skill, which is the most important quality for the teaching profession, will be acquired before starting the profession (Kuru, 2018, p. 2195). Since teaching is a speech-based profession, identifying the causes of speaking anxiety and making preparations to overcome this anxiety can be considered as an effective method (Özdemir, 2018, p. 363).

A literature survey revealed that although some papers have examined communication skills and speaking anxiety among pre-service teachers, no studies have examined the impacts of communication skills on speaking anxiety. It is well known that communication and speaking in the teaching profession are very important for students in the teaching and learning processes. Communication skills and speaking anxiety of pre-service teachers should be examined before starting the profession and the deficiencies and weaknesses identified should be fixed. The current paper is important since it determines the relationship between communication skills and speaking anxiety among pre-service teachers.

A quantitative research design is used in the present study to examine the relationship between teacher education students' communication skills and speaking anxiety. The data for this study were collected from 399 teacher education students enrolled in a state university located in the Central Black Sea Region. The participants were selected using simple random sampling (Ekiz, 2013). The data were collected using a Demographic Information sheet including gender, year in college, and tracking academic research questions, the Communication Skills Scale measuring the levels of communication skills, and the Speaking Anxiety Scale measuring speaking anxiety in pre-service teachers.

IBM SPSS Statistics Software Version 22.0 was employed to analyze the data. While independent sample t-test was used to examine the differences in communication skills and speaking anxiety scores by gender and tracking academic research variables, year in college-related differences were examined by One-Way Analysis of Variance. The relationship between communication skills and speaking anxiety scores was determined by calculating the Pearson Correlation coefficient. The results showed that pre-service teachers who track scientific research had significantly higher communication skill scores and significantly lower speaking anxiety. No gender-and year in college-related differences was observed in mean scores. A positive moderate relationship was determined between pre-service teachers' communication skills and speaking anxiety scores. Finally, the results of this study indicate that as teacher education students' communication skills increase, their speaking anxiety decrease.